

גן-עדרן של רב-החובל

צאה של יחסי ציבור. זוהי אשי-ליה, המטופחת בשקדנות עיתונית, אמצעי התקשורת, אשר בעליהם ומנהליהם שייכים אף הם למעין מר זה.

מכל הבחינות הממשיות — השקפת העולם, הפיתרונות הפוליטיים, הגישה הציבורית, התוכניות הכלכליות — המערך והליכוד מהווים מיפלגה אחת. מין מערכות.

אם כן, ישאל אדם תמים, מדוע מקיים מים ביכלל שני גושים? מדוע אין יוצרים גוש אחד גדול ומאוחד, כמו בי מצריים או ברומניה, למשל? מי ששואל כך אינו יורד לעומק היתכונם של הממשל הישראלי. איזו היה קיים רק גוש אחד — אותו מערכות — היתה קמה בי הכרח אופוזיציה אמיתית, גדולה, יעילה, תוקפנית.

אופוזיציה זו היתה קולטת את כל-הי זעם והמרי של המוני המקופחים — החל בעובדיה ויציור המעולים, המנתחים והמנדסים, ששכרם מגיע בארץ למחצית השכר של עמיתיהם באירופה, למרות ש תוצרתם נמכרת באותו המחיר, וכלה בי שכבות המצוקה, המתקיימות על גבול הרעב.

השיטה הישראלית מחוכמת יותר ללא-שיעור. כאשר שולט המערך, הליכוד הוא הקולט את כל הזעם והמרי, תודות לכך נבחר הליכוד, ואז קולט המערך את הזעם והמרי.

זהו מעגל סגור. הוא מונע את עוינותה של אופוזיציה אמיתית מכל סוג שהוא. מדוע להצביע בעד מפלגת אופוזיציה קטנה ושדוית, כשיש מיפלגת אופוזיציה גדולה וחזקה, החולקת אי-טו-טו להציל את המדינה?

הסיסמה היא: אל תבזבז את קולך על מיפלגה קטנה! הצבע בעד הגוש — — —. אם אין זה עוזר, אפשר תמיד לתקן את החוק. חוק באדרעיפור סירס ב-1973 את התנועות הקטנות שניסו לגבש אופר יציה של ממש. אם לא די בכך, אפשר להעלות את אחידה החסימה.

קיימת, כמובן, הסכנה שבאחד היי מים יתפוס הציבור מה מתרחש, ויפרוץ בזעם מתוך מעגל-הקסמים.

אך בעליהם מימסד מזלזלים בסכנה זו. הם בטוחים כי אברהם לינקולן טעה כאשר אמר כי "ניתן לרמות חלק מן הציבור במשך כל הזמן, ואת כל הציבור במשך חלק מן הזמן". אך אי-אפשר לרמות את כל הציבור במשך כל הזמן. לינקולן איש צדיק תמים היה בדורותיו. הוא לא הכיר את המימי סר הישראלי.

בעזרת תעמולה טובה, כך סבור המימי סר, ניתן למשוך את העם באף עד בלי סוף. מציינים לו בטלוויזיה, ברדיו ובטעם תונות מחזות-אימים של מאבק-אינשים בין גדולי-האומה. רבין מכה את פרס, וייצמן מרביץ לבגין, פרס הולם בבגין, והעם יושב ונהנה, כמו בתחרות-אגרוף. הוא מפצח גרעינים, מפזז קלדה או שתיים, לוגם בירה ומתי בדר, יא, איזה ספורט!

אין הוא יודע ששני המתגוששים פועים לים על פי תוכנית מדויקת, שכל מהלך מה נוראית תוכננה מראש על-ידי המימימי של השניים, וששניהם אינם אלא שכירים של האמרגן, הגורף את ההון. בהתגוששות מפוברקת זו של הליכוד והמערך, האמרגן הוא המימסד — שיכי בה קטנה מאוד ודקה מאוד, המפקיעה לטובת עצמה את רוב פירות המדינה. לבי השאר היא נותנת להם וקררסק. וקררסק נערכת להתנהיג ששות של שני הגושים הגדולים, תחת הסיסמה: "יחד, להציל את המדינה".

המימסד אינו מעוניין בשלום של ממש. כי מערכת-הביטחון הענקית ותקציב הביטחון העצום הם מכשירים חיוניים לשיגשוגו. החזקת השטחים הכבושים, המי ספקים כח-עבודה זול וממושע מאד (ברוך השם, ישנו הממשל הצבאי!), גורמת להתעשרות של רבים מחבריו. גם הכפייה הדתית דרושה. כי הצמרת הדתית היא חלק מן המימסד, בדיוק כמו צמרת העסקונה ה"ציונית" הגדולה, העורשה חיים משוגעים על חשבון העם היהודי. אין שום חבל של אינטרסים בין מנכ"ל החברה החתירותיות הענקית ובין שכנו כסביון, כצהלה או ככפר-שמריה, אלוף הברות הביטוח. ככל העניינים החשובים, יעזותיהם זהות לגמרי.

אמנם, לפני מצלמות הטלוויזיה הם מתקפים זה את זה בשצף-קצף, והמאב-

ההסתדרות והעיריות הגדולות; הקצונה הבכירה; היבואנים הגדולים; סוחריו הנשק; הבנקים; חברות-הביטוח; הבורר סה; כלית-התקשורת העיקריים; ועוד.

הסכנה הראשונה: "רבותי" אומר היושב-ראש, "נרמה לי שהליכוד נגמר, לפי שעה. כדאי לשם אותו במקרה לארבע שנים".

האחרים משמיעים במקלה קולות של הסכמה.

היו"ר, גבר גמרץ שניכר בו שהיה פעם גנרל, אומר כמה מילים באינטר-קום. נכנס אלק גינס.

"ובכן, מר יורבין", אומר היו"ר, "החלטנו. הפעם זה המערך. אתה יכול לסדר את זה?"

"אין בעיות", אומר גינס יורבין. "אבל אל תזרוק את החומר של הלי-

ב אחד מפרטיו, גן-עדרן של רב-החובל, משחק אלק גינס בתפקיד הקבר-ניס של מעבורת. המפלגה באופן קבוע בין גיבראלטאר הבריטית והחוף המא-רוקאי שממול.

לקברנים יש חיים כפולים. בגיבראלטאר הוא הבעל הבריטי הקור-לונאי של אשה בריטית קולוניאלית, המתגורר בוילה נאה, בריטית וקולניא-לית. הכל מסודר, נקי, מלובע.

בצד המארוקאי, הקברניט הוא הבעל הבוהמי של רקדנית ספרדית לוהטת, וחי עימה חיים משוגעים.

בכל יומיים יוצאת המעבורת מגיב-ראלטאר. על הקיר בתא-הקברניט תלוי תצלום של אשתו הבריטית ההגונה והמכר-ערת. בדיוק באמצע המיצר ניגש רב החובל אל התצלום והופך אותו. בצידו השני יש תצלום של אשתו הספרדית הזוהרת.

בדרך חזרה, בדיוק באמצע המיצר, הוא הופך את התצלום שוב. וכך הוא חי בשלווה ובאשר, עד אשר... לעזירת הסרט יש, מן הסתם, תוכן סימולי עמוק. אחרת לא היה אלק גינס מקבל בו את התפקיד המרכזי.

גם לתפקיד שמשחק ידידי, אליעזר יורבין, מנהל חברת-הפירסום הגדולה דחף, יש תוכן סימולי עמוק. יורבין הוא הקברניט של מעי בורת, הנזשא את שם המדינה.

פעם בארבע שנים יוצאת המעבורת לדרכה. פעם בכיוון האחד, ופעם בכיוון ההפוך.

ב-1977 יצאה המעבורת של קפטן יורי בין להציל את המדינה מידי המערך. בתא-הקברניט היה תלוי תצלום הוהר של עזר וייצמן (ובליט ברירה גם תמונתו של מנחם בגין).

ב-1981 תצא המעבורת של קפטן יורי בין בכיוון ההפוך. עכשיו יש להציל את המדינה מידי הליכוד. על הקיר תלוי התצלום של שימרון פרס (ואולי, מי יודע, יתווסף אליו התצלום של וייצמן?). וכן הלאה. ב-1985 — להציל את המדינה מידי המערך. ב-1989 מידי הליכוד. ב-1977 היה צורך להציל את המדינה מידי המערך, מפני שהמערך היה אובד-עצות, חסר-פיתרונות, מושחת. ממשלת המערך לא תיפקדה. היתה פרשת אשר ידלין, וחוק מהכל — זה נמאס. היה צורך להחליף את השלטון. מי היה יכול לעשות זאת? רק כוח 1.

הליכוד! ואכן, המוני עם ישראל קיבזו את הוראת הקפטן, והליכוד עלה.

ב-1981 היה צורך להציל את המדינה מידי הליכוד, מפני שהליכוד הוא אובד-עצות, חסר-פיתרונות, מושחת. ממשלת הליכוד אינה מתפקדת. יש פרשת אהרון אבו-חצירא. וחוק מהכל — זה נמאס.

יש צורך להחליף את השלטון. מי יוכל לעשות זאת? רק כוח 1, המערך.

ואכן, המוני עם ישראל מוכנים לקבל את הוראות הקפטן, והמערך יעלה.

הסיסמה: "ביחד, להציל את המדינה".

גם אני חולם על הפקת סרט. למה לא? התסריט כבר מוכן בראשי. אלק גינס ישחק בו. שוב את התפקיד הראשי. בוויילה שקטה בהרצליה-פיתוח מתכנן סים תריסר אנשים. זהו הוועד-הפועל הי סורי של "המימסד".

12 המפלגות מיוצגות את כל חלקיו של המעמד השלישי הסמוי במדינת-ישראל, מעמד שקראו מארכס המנוח לא חלם עליו.

אחד מהם מייצג את אילי ההון השחור. אחר מייצג את מנהלי החברות הממלכתיות הגדולות. שאר העשרה הם נציגי הצמרת של המיפלגות הפוליטיות העיקריות; הי פקידות הבכירה של הממשלה, הסוכנות,

קים ביניהם ממלאים את כל טורייה-הרכי לות. הנקראים בישראל "פרשנות מדרי גית". אך בערב הם יושבים ביחד ליד בריכת-השחייה הפרטית של ידידי משר תף, לוגמים ויסקי קטני ומחליפים דיו-עות על תגודות הבורסה. ובמיונן בכני סת יושבים כולם בצוותא, שבת אחים גם יחד.

המערך יצר את המעמד הזה. הלי-כוד מטבח אותו. בבוא היום יעבור בחורה אל המערך.

המעבר הוא קל, ואינו כרוך בי שום בעיות אידיאולוגיות.

אליעזר יורבין מציע את שרותיו הי-מקצועיים, ומותר לו להגישם לכל המר-בה במחיר. אך יורבין אינו אדם ציני. הוא לא ישרת מיפלגה שמצעה נוגד את מצפונ. אך אין לו כל בעיה במעבר ארבע-שנתי זה.

מדוע? מפני שזהו מעבר רק למראית-עין. למעשה זהו המשך.

משה דיין נבחר ברשימת-המערך וקפץ למחרת היום אל ממשלת-הליכוד.

גיסרלשעבר, עזר וייצמן, יכול עכשיו לקפוץ את אותה הקפיצה בכיוון ההפוך.

אין בעיות. ולא מפני שאלה הם אנשים ציניים.

האמת הפשוטה היא שההבדלים בין שני הגושים הקיימים הם המי-

כוד. מוסיף אחד הנוכחים בקול מהור-הר. "יתכן שבעוד ארבע שנים נודק לזה".

אלק גינס מחייך. אין הוא רגיל לזרוק דבר. מה שהיה טוב לפני ארבע שנים, יהיה טוב גם כעוד ארבע שנים. לקהל הישראלי יש זיכרון קצר מאוד, כרוך השם.

איני בטוח איזה מין סרט זה יהיה. מותחן? קומדיה?

הענינה נראית, במכת הראשון, כמתאימה לקומדיה. אבל היא רצינית מאוד-מאוד.

קודם כל: האינטרסים של המימסד רחוקים מאוד מלהזדהות עם האינטרסים של מדינת-ישראל.

ההיפך נכון. המדינה מעוניינת, למשל, במגיעת התי-פוצצות חברתית. לכן היא מעוניינת בי-צימצום הפער החברתי, בעליית סכירה של השכר ופריור-וועבודה, בעצירת האינפלצ-ציה, בחיסול ההון השחור, ועוד ועוד.

המימסד אינו מעוניין אף באחד מאלה. הוא מעוניין בכך שההון השחור, המרוכז כימעט כולו בידי, לא ייפגע. הוא מעוני-יין בשכר נמוך לעובדים השכירים ול-עצמאיים, בייבוא קל וזול של מוצרי-מוות-

רות לשיכבה העליונה, באינפלציה דוהרת, למעשירה את הספקרים מכל הסוגים.